

אל-ישׁר = 37 לספירת העמר = שבת

וספרתם לכם ממחרת השבת
מיום הביאכם את-עמר התנופה
שבע שבתות תמימת תהייתה... (ויקרא כג' 15)

והספירה – כדלקמן:

בשנת 1519- לפנה"ס בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים... (שמות ט"ז 1)

$$30 \text{ בעמר} = 15 + 15 = \text{ביום השביעי} \dots \text{וילונו...} \dots \text{(שמות ט"ז 2)}$$

ויאמר יהוה אל-משה הנני ממטיר לכם לחם מן-השמים
ויצא העם ולקטו דבר-יום ביום למען אנסנו הילך בתורתך אם-לא
והיה ביום הששי והכינו את אשר-יביאו והיה משנה על אשר-ולקטו יום יום... (שמות ט"ז 4-5)

זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו
עמר לגלגלת מספר נפשותיכם--איש לאשר באהלו תקחו... (שמות ט"ז 16)

והעמר עשרית האיפה הוא... (שמות ט"ז 36) כלומר, עמר = תכולת מידה בקדירה

ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה--שני העמר לאחד
ויבאו כל-נשיאי העדה ויגידו למשה ויאמר אלהם
הוא אשר דבר יהוה--שבתון שבת-קדש ליהוה מחר
את אשר-תאפו אפו ואת אשר-תבשלו בשלו
ואת כל-העדר הנחו לכם למשמרת עד-הבקר
ויניחו אתו עד-הבקר כאשר צוה משה
ולא הבאיש ורמה לא-היתה בו... (שמות ט"ז 22-24)

ראו כי-יהוה נתן לכם השבת--
על-כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים
שבו איש תחתיו אל-יצא איש ממקומו--

$$\begin{aligned} \text{ביום השביעי} &= 37 \text{ בעמר} = 15 + 15 + 7 \\ \text{וישבתו העם ביום השביעי...} &= \text{מתן השבת} \dots \text{(שמות ט"ז 29-30)} \\ \text{אל-ישׁר} = 37 &= 22 + 15 \end{aligned}$$

עד אז, נקרא סוף שבוע: היום השביעי

ומאז: סופרים שבתות ואומרים מזמור שיר = (תהילים צ"ב 16) להגיד פי-ישׁר יהוה...

מצוות הספירה = (ויקרא כג' 15) וספרתם לכם... ממחישה את עוצמת יכולותיה של השפה
העברית כשפת אל = 22 בהיותה חוקתית על 22 אותיות בחופף לתוצאה: $\pi = 22/7$.

כלומר, התואר = אל-ישׁר = 22 + 15 = 37 בא לידי מימוש בתקופת האבות שידעו
למדוד במעגל 22 חלקים שווים ולא ידעו את "ושמי יהוה" ואכן מתועד = (שמות ו' 2-3) ויגיד
אלהים אל-משה ויאמר אליו אני יהוה וארא אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב--באל שדי
ושמי יהוה לא נודעתי להם... כך, מתקבל ההסבר לחפיפת התיעוד בין תוכן הכתובת
שבציוור הקיר במקדש קבר חנוס חותפ' II: 22 + 15 = 37 ולבין = (תהילים צ"ב 1) מזמור שיר
ליום השבת... בהדגש: להגיד פי-ישׁר יהוה... ולבין הספירה עד יום מתן
השבת וחפיפת המספר = 37 בעמר = 22 + 15 = אל-ישׁר... שלא נודע שמו.

**מן האמור לעיל, נכון יהיה לבצע ספירה תיעודית היסטורית ראויה כדלקמן:
2200 שנה אחרי בריאת אדם I**

בשנת 1966- לפנה"ס י"ג אדר הופעת השביט האליי = הולדת יוסף = דָרָךְ כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב... = (במדבר כד' 17)

וַיֹּתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֵּאבֶּק אִישׁ עִמּוֹ... = (בראשית לבי' 25) = וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֵר עוֹד שָׁמֶךְ--כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל כִּי-שָׁרִיתָ עִם-אֱלֹהִים וְעַם-אֲנָשִׁים וְתוֹכַל... (בראשית לבי' 29) וכן, אִישׁ = אַבְיָשִׁי הַמְּלֹאֵךְ...

בשנת 1949- לפנה"ס יוסף בן-שבע-עשרה שנה... = (בראשית לז' 2+36) = וְהַמְדַנִּים--מְכָרוּ אֹתוֹ אֶל-מִצְרַיִם...

22 שנה = מעגל שלם = (בראשית מו' 27) = כָּל-הַנֶּפֶשׁ לְבֵית-יַעֲקֹב הִבָּאָה מִצְרַיִמָּה...

בשנת 1927- לפנה"ס 6 לפרעה ח' חיפר: [אל-ישר] = [15+22] = [37] = [ישׂראל]

על פסוֹתוֹ גְּדָלִים... קטע מציור קיר בקבר חנום חותפי II

כלומר, ניתן להוכיח על-סמך חפיפת כיתוב המספר: $37 = 22 + 15$ כי יוסף הוא שהכתיב את הפרטים בציור קיר זה ואת תוכן התיעוד בכתובת הנ"ל, בעיקר כי רק הוא ידע יכולתה של עברית: **אל-ישר** = $37 = 22 + 15$ = **ישׂראל**.

פרעה ח' חיפר = Senusret II

כִּי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁיִמְנִי לְאֵב לְפָרְעָה... (בראשית מו' 8)

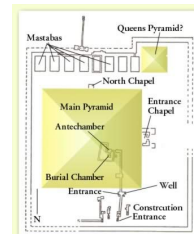
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-פָּרְעָה יְמֵי שְׁנֵי מִגּוּרֵי שְׁלָשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה... (בראשית מו' 9)
כָּל-הַנֶּפֶשׁ לְבֵית-יַעֲקֹב הִבָּאָה מִצְרַיִמָּה שְׁבַעִים... = (בראשית מו' 27) = 37 באו + 33 נולדו במצרים = 70 נפש

17 שנה = (בראשית מו' 28) = וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עָשָׂר שָׁנָה...
וַיְהִי יְמֵי-יַעֲקֹב 147 שָׁנָה...

בשנת 1910- לפנה"ס קבר יוסף את אביו יעקב במערת המכפלה = (בראשית נ" 9) = וַיַּעַל עִמּוֹ גַם-רַחֲבָה גַם-פְּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחְנֶה כְּבֹד מְאֹד... בראש המחנה כבוד שנתלווה אל מסע הקבורה עמד פרעה Senusret III אשר במסע זה כבש את שכם. יוסף, אם-כן, חפר לעצמו קבר "בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב".

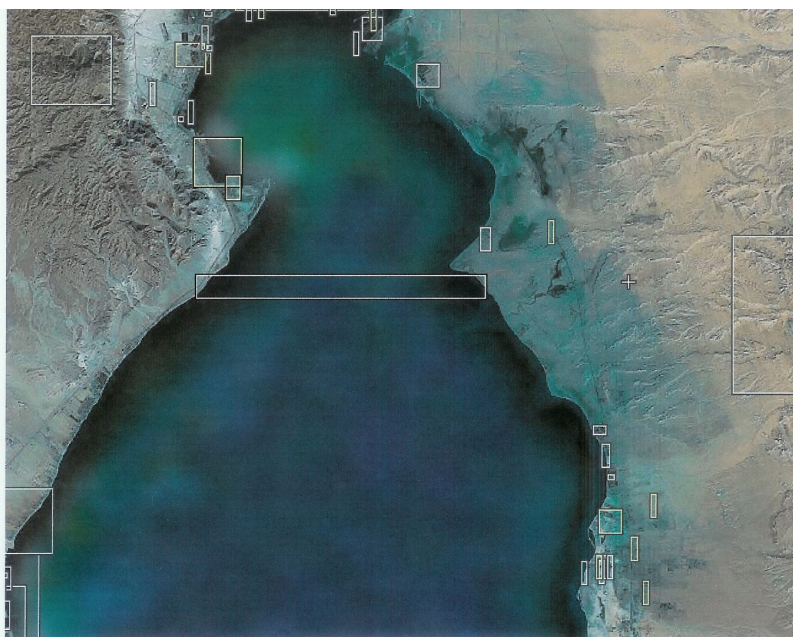
בשנת 1856- לפנה"ס נסגר מעגל שלם לחייו של יוסף = 110 שנים. וישבע יוסף את-בני ישראל לאמר פקד
 יפקד אלהים אתכם והעלתם את-עצמתי מזה וימת יוסף בן-מאה ועשר שנים ויחנטו אתו
 וישים בארון במצרים... = (בראשית נ' 25-26) = בפירמידה קטנה זו המסומנת כפירמידת המלכה,
 מצפון לפירמידת פרעה ח' חיפר המשקיפה אל תעלת המים Bahr Yusef.

Senusret II's Pyramid

בשנת 1519- לפנה"ס אמר = (שמות ג' 14) = **אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֶהֱיָה... אֲנִי יְהוָה... = 430 שנה מאז**
נמכר יוסף במצרים = (שמות יב' 40) = ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים--שלושים שנה
וארבע מאות שנה...

ונספור: יציאת מצרים ביום החמישי כי = **2 בעמר** = ביום השביעי
ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים... (שמות טו' 19)

This must be the "Course" where the Israelites crossed the Red Sea to the "Desert of Shur" at Sinai

ואת-עצמות יוסף אשר-העלו בני-ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה
 יעקב מאת בני-חמור אבי-שכם במאה קשיטה... = (יהושע כד' 32)

רְחוֹק מֵה- שְׁהִיָּה וְעִמָּק עִמָּק מִי יִמְצָאנוּ... (קהלת ו' 24)

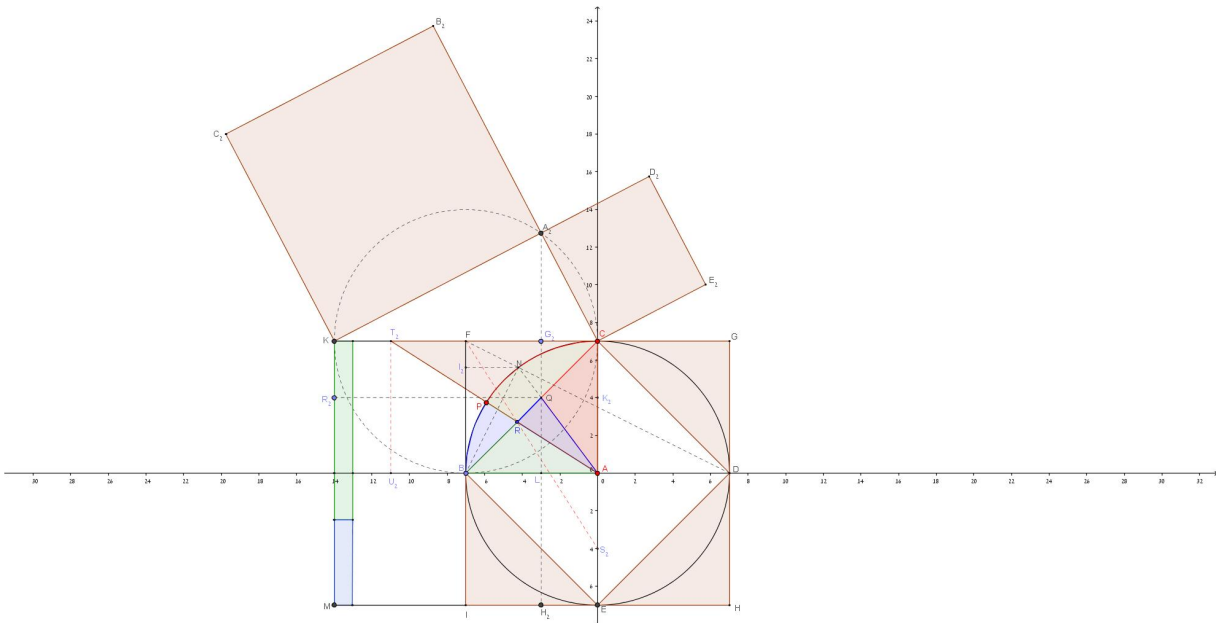
כי מעגל מתועד בכינויו "וְהַחוּט": וְהַחוּט הַמְשֻׁלֵּשׁ לֹא בְמִהְרָה יִנְתַּק... (קהלת ד' 12)

וכך, המעגל = וְהַחוּט = (מלכים א' ו' 15) = וְחוּט שְׁתֵּי-עֶשְׂרֵה אֲמָה יִסֵּב אֶת-הָעֵמוּד...
וכך, הַמְשֻׁלֵּשׁ = ACT₂ = גַּם הוּא = לְרִבֵּעַ מֵעַגֵל.

ועוד, אמר = (קהלת ד' 17) = שְׁמֹר רִגְלֶךָ כַּאֲשֶׁר תֵּלֵךְ אֶל-בֵּית הָאֱלֹהִים...
כי תכניתי "סִפְתָּ דְוִיד" נמדדת באמצעות קנה המדה המעגלי ועיקרו ברצף של "אחת לאחת":
קִשְׁתָּ = חוּט = יִשָּׂר...

זהו החשבון: עיגול = 11 חלקים שווים.

אכן, בתרובע: Tan **Radian** = 11/7 וכך גם חוט 1/4 מעגל = $\pi r/2$ מתייחס 11/7 אל חוט הראדיאן r
ועוד בתרובע: $\pi = 22/7$ כי הלא $22NQ =$ מעגל וקוטרו $= 7NQ$ והיקף הריבוע החוסם $= 28NQ$

הראיות הנ"ל מדברות בעד עצמן ועוד הרשות נתונה להתכחש אליהן וללא חרטה.
כלומר, רק כאשר כספת אבן השתייה תבקע יתגלה כי בה נשמרו לוחות הברית. אז, עם
קץ המלחמה האחרונה ידעו כולם כי נִצַּח = אֵל = 22 ומדוע לא משתלם השקר
לְהִנָּחַם בו ונדעה להלל את גְּדֻלַּת הַשִּׁבְתָּ כִּי בָּה אֵל-יִשָּׂר יְהוָה דִּבֶּר:

וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנָּחַם
כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחַם... (שמואל א' טו' 29)